

HET ZOOGENAAMDE „NIEUWE WERK“.

zitten dieper, de vijandelijke tegenstellingen waren lang voorbereid, nu bracht een welkome aanleiding ze openlijk tot uitbarsting. De Gentenaren hadden van oudsher den stadgraaf onbuigzamen tegenstand geboden, ze hadden een verbond met vreemde mogendheden niet gevreesd en zij waren de hardnekkigste concurrenten der lakenwevers van IJperen. De Engelschen echter zagen de kans gunstig, om aan den handel van Londen het overwicht op de Europeesche markt te verzekeren. Op den 9en Juni begint de belegering. Moeielijke weken zijn het, die nu komen, maar de door arbeid gestaalde burgerhand slaat met succes den veroveraar terug. Onoverwonnen ziet de stad eindelijk de vijandelijke legers aftrekken. Buiten voor de poort waren de open wijken met werkplaatsen stukgeschoten, de raad der gemeente belette uit oorlogstechnische over-

wegingen den wederopbouw, de grootste massa der wevergezellen trok weg naar Holland en Engeland, waar ze met open armen ontvangen werden. Die vreemde landen wonnen aan macht en welstand, wat voor IJperen onherroepelijk verloren ging. De bloeitijd van IJperen begon zeldzaam vroeg, groeide snel en brak plotseling af. Zulk een snelle ontwikkelingsgang en daling is zonder voorbeeld.

Later leeft de stad eigenlijk maar een armzalig droomleven, een droom van haar eigen groot verleden. Zonder kracht en lust om verder deel te nemen aan de gebeurtenissen, groote en kleine, om haar heen, wordt zij toch telkens weer door haar geographische ligging als onschuldig slachtoffer meegesleept in de verschillende oorlogen. In het laatste deel der zestiende eeuw woedt hier de storm van den vrijheidsoorlog der